

Noha Veesenmayer méltányolta annak fontosságát, hogy az SS önellátó legyen, mégis kellemetlen helyzetbe került, hiszen neki kellett közölnie a kellemetlen hírt a magyarokkal. Márpedig mindig úgy vélekedett, hogy Magyarországnak a németek céljaira történő maximális kiaknázása csak úgy biztosítható, ha elnyerik az ország vezetésének, így Horthynak is a jóindulatát, és szavatolják a függetlenség és szuverenitás látszatát.

Veesenmayer május 25-én tájékoztatta Ribbentropot arról, hogy Himmler „megvásárolta” a Weiss Manfréd Műveket. Hangsúlyozta, hogy a tranzakció elsődleges célja az volt, hogy az SS-t el lehessen látni a szükséges katonai felszereléssel. A magyarok lecsillapítására Veesenmayer azt javasolta, hogy az akciót súlyos érvekkel igazolják, köztük a konszern zsidó tulajdonosai és Horthy, valamint a magyar arisztokrácia közötti személyes barátsággal.⁸⁴

Ribbentrop nem annyira a konszern német megszerzése miatt volt dühös, mint inkább amiatt, hogy az üzletet a tudta nélkül kötötték. Vizsgálatot rendelt el, amelynek eredménye az osztályok közötti és osztályokon belüli emlékiratok áradata, továbbá egy sor feltehetően kellemetlen megbeszélés lett Himmler beosztottaival.⁸⁵ Az eset újabb tápot adott az SS birodalmi vezére és a külügyminiszter közötti rivalizálásnak. Ribbentrop Veesenmayer több táviratának másolatát nyújtotta át Hitlernek, de legnagyobb meglepetésére és bánatára azt kellett tapasztalnia, hogy Hitler a megállapodást jóváhagyva, Himmler oldalára állt.⁸⁶

Noha Ribbentrop végül beletörődött az üzletbe, sőt még azt is sürgette, hogy a gondnokság időtartamára vonatkozóan tegyenek némi engedelményt Sztójajnak,⁸⁷ az ügy feletti haragja nem múlt el, elsősorban a megállapodás negyedik része körüli vita miatt. A „rokoni csoport” utazását Stapenhorst SS-Hauptsturmführer szervezte, Becher segédtszjtje, aki gyakran a Torstensen álnevet használta. Az eredeti terv szerint a csoport június 9-én indult volna el; az időpontot azonban, a portugál és a svájci vízum beszerzésének nehézségei miatt, több ízben megváltoztatták. A Chorin-Weiss-csoportot Bechernek, Stapenhorstnak és Krell Hauptsturmführernek kellett volna Portugáliába kísérnie. A németeknek polgári ruhában kellett utazniuk, mint akik gazdasági és diplomáciai küldetést teljesítenek.⁸⁸ Az SS a „rokoni csoport” portugál és svájci vízumának kérését végül egyszerűen úgy oldotta meg, hogy vízumokat hamisított. A Stuttgartból való elindulást június 25-ére tűzték ki, június 22-én a Luft Hansa riasztotta a Spanyolországban tartózkodó német tisztviselőket, hogy Madridban várják a gépek megérkezését.⁸⁹

Madridból a csoport zöme vonattal utazott tovább; néhányan június 26-án a menetrend szerinti spanyol légi járattal érkeztek Lisszabonba. Stapenhorst, akinek magának eredeti portugál vízuma volt, de a csoport